

Grundforbedringsvæsenet havde faaet Ordre i saa Henseende. Jeg har talt med Direktøren om dette Forhold, men jeg tror ikke, der i Øjeblikket er gjort noget. Det ærede Medlem mente, at nu var Tiden sikkerlig inde til at tage kraftigt fat med Motordrift, fordi man nu havde baade Plove, Petroleum og Olie, dertil, og fordi man nu ogsaa har Gødning. Men denne sidste er desværre ikke billig endnu, og jeg tror ikke, at de, der har bedre Forstand paa Spørgsmaalet end jeg, vil finde det rigtigt at tage stærkt fat derpaa i Øjeblikket.

Det ærede Medlem spurgte saa, hvordan det forholdt sig med Andragendet fra Hvilsum Kommune, hvilket Andragende blev afslaaet i 1917. Dersom Hvilsum Kommune imidlertid gentager Andragendet, vil jeg se helt anderledes paa Forholdet end i 1917. For øvrigt har vi et stort Hedeareal nede ved Varde, tror jeg, det er, til hvis Opdyrkning Staten giver et Tilskud paa 4000 Kr. aarlig i 3 Aar, men den Udstykningsforening, som fik denne Bevilling, ønsker, at Staten skulde overtage dette Areal. De har ogsaa maattet standse Arbejdet med Opdyrkingen af dette Hedeareal under Krigssituationen. Dette Andragende har jeg sendt til Jordudvalget for at faa undersøgt, om der er Grund til at tro, at Staten med Fordel kan overtage dette Areal for saa igen at udstykke det i mindre Jordbrug i Henhold til Loven om Bortsalg af Jord i offentligt Eje. Der er ikke gjort meget ved dette store Areal, og der ligger altsaa her en aaben Mark for Forsøg med Motordrift. Der er noget tiltalende i den Fremgangsmaade, men jeg er, som sagt, ikke sikker paa, at just Staten kan foretage disse Opdyrkningsarbejder; men maaske det kan ske ved Statens Medhjælp.

Det ærede Medlem kom ind paa, hvordan det stod til med Udnyttelsen af Statens Ferskvandsarealer, og omtalte i denne Forbindelse den Kontrakt med Hensyn til Furesøen, der skal fornyes, og han mente, det var uheldigt, at man bortforpagtede Fiskeriet der til Sportsfiskere her i København. Jeg tror ikke, at det, som det ærede Medlem sagde, er ganske det samme, som hvis jeg bortforpagtede min Gaard til en Grosserer her i København, som kun vilde benytte den til at holde Jagt paa. Denne Sportsfiskeriforening har ikke noget som helst imod, at enhver Fisker faar Lov til at fiske derude, som han bedst kan. Men Furesøen ligger saa nær ved København, saa helt at forbyde Sports-

fiskeriet derude er noget, som jeg i hvert Fald ikke i Øjeblikket vil tage Stilling til. Man maa stille det Krav til Foreningen, at den efter Fiskeridirektørens Anvisninger udnytter Fiskeriet paa bedste Maade. Jeg ved ikke, om jeg for Øjeblikket kan gennemføre det ærede Medlems Forslag om kun at bortforpagte Søen for et Aar, men hvis jeg kan, har jeg ikke det mindste imod det. Det ærede Medlem maa imidlertid i denne Forbindelse ikke glemme, at Staten ikke ejer hele Søen — de tre Tiendedele ejes af Dronninggaard —, og at en væsentlig Hindring for, at Fiskeriet kan drives i den Udstrækning, som man maaske kunde ønske, er, at Staten heller ikke ejer Frederiksdal Aalekiste. Skulde Fiskeriet derude drives paa den Maade, som det ærede Medlem mente, tror jeg, det vilde blive nødvendigt baade at købe Frederiksdal Aalekiste og temmelig sikkert ogsaa at købe Fiskeriretten til de tre Tiendele, som hører til Dronninggaard, thi det er den Del af Søen, hvor der efter Sigende er den bedste Fiskeplads. Det er derfor slet ikke saa lige en Sag, som det ærede Medlem maaske tror, at sige: Nu overtager Staten Fiskeriet i Furesøen — og saa kan det drives paa den eller den Maade. Jeg maa sige, at Fiskeridirektøren heller ikke i Øjeblikket er kommet til det Standpunkt, at det vil være forstandigt eller indbringende, at Staten driver Fiskeriet, men at det gælder om ved Forpagtning at faa de rette Folk til at drive Fiskeriet i disse Søer.

Sluttelig spurgte det ærede Medlem mig, om jeg havde en Fortegnelse over Statens Vandarealer, Statens Søer og Damme; han troede, jeg havde den her. Det har jeg ikke, og jeg er ikke sikker paa, at Fiskeridirektøren har den i dette Øjeblik, skønt det er 3 Aar siden, han har faaet Ordre til at skaffe den.

Vilhelm Rasmussen: Jeg er grunduenig med den højtærede Minister i Opfattelsen af, hvad der er rigtigt angaaende Furesøen. Det er for det første beklageligt, at Staten ikke har den Aalekiste. Men dernæst er det forkert, at Staten ikke benytter Lejligheden til nu at faa den Aalekiste, for i Øjeblikket er Aalefiskeriet i Furesøen meget lidt værd, og som Følge deraf er Aalekisten ogsaa meget lidt værd af den simple Grund, at Mølleaaen i sin nuværende Tilstand hindrer Aaleyngelen i at vandre op i Furesøen. Paa samme Maade forholder det sig med Retten til